

Problem 1

- a) Bandgapet i GaN är 3,2 eV
 b) Bandgapet direkt (vid Γ).
 c) Den primitiva enhetscellens volym är $a^2c \sqrt{3}/2 = 44,3 \text{ \AA}^3$. (se t ex problem 2.2 i Kittel)
 d) Vågvektorn vid A är $\pi/c = 0,613 \text{ \AA}^{-1}$. Vid M är det $2\pi/\sqrt{3}a = 1.15 \text{ \AA}^{-1}$.
 e) Om vi tittar på dispersionen längs ΓA , ser vi efter en tredjedel av sträckan (0.2 \AA^{-1}) att energin är 0,6 eV högre. Det är fyra gånger brantare än för fria elektroner, så att $m^*/m \approx 0,25$. (Artikelns text ger $0,22 \pm 0,03$; experimentella värdet ges som $0,2 \pm 0,02$.)
 f) Valensbandet bredd är 7,2 eV.
 g) Bandstrukturen visar nästan horisontell dispersion kring A och M och H ungefär 4 eV under valensbandets topp. Sådana områden där grupphastigheten är låg ger peakar i tillståndstätheten.

Problem 2

- a) Einsteintemperaturen bestäms mest av de optiska fononerna kring $f = 20 \text{ THz}$; $hf/k \approx 1000 \text{ K}$ (hög, men inte orimligt för sådana kovalenta ämnen).
 b) Mätningar vid låga temperaturer ger en C_v som beror mest på de akustiska fononerna. Det ger en Debye-temperatur kring 7 THz eller 300 K.
 c) Ljudhastigheten bestäms av de longitudinella akustiska fononernas dispersion nära $k=0$. Här ser man att den longitudinella grenens dispersion är högre än de båda transversella grenernas.
 d) Ljudhastigheten längs c -axeln ges av $d\omega/dk$ längs ΓA när Γ . Men dispersionskurvan är nästan rak, så vi kan approximera med ω/k vid zongränsen $2\pi f/(\pi/c) = 2cf \approx 7 \text{ km/s}$.
 e) Fonontillståndstätheten är proportionell mot ω^2 till ungefär 7 THz = 30 meV. Sedan finns det peakar till 40 meV. Efter ett gap blir det ett nytt område med höga tillståndstätheter mellan 65 och 93 meV.

Problem 3

- a) Om antalet elektron-hål-par är given av $n = n_0 \exp(-E_g/2kT)$ är den elektroniska energin $U = E_g n_0 \exp(-E_g/2kT)$. Den specifika värmen ges av $dU/dT = (n_0/k) (E_g/T)^2 \exp(-E_g/2kT)$.
 b) Använd t ex figur 3 på s. 200 för antalet hål som tillkommer mellan 295 och 300 K.

Problem 4

I bcc ligger den närmaste Brillouinzongränsen vid $\sqrt{2} \pi/a$ [se kap. 2, fig.13 och ekv(33)].
 I fcc ligger den vid $\sqrt{3} \pi/a$ [på hälften av de kortaste \mathbf{G} , ekv (37)]. Enligt ekv (6.16) gäller $k_F = (3\pi^2 N/V)^{1/3}$. Om vi tar n som antalet elektroner per atom har vi att $N/V = 4n/a^3$ i fcc och $2n/a^3$ i bcc. Likställa ger ar $n = \sqrt{2} \pi/3 \approx 1.48$ i bcc och $n = \sqrt{3} \pi/4 \approx 1.36$ i fcc.

Problem 5

$S_{hkl} = f + f e^{i\pi(h+k+l)/n}$. S är noll när $(h+k+l)/n$ är ett udda tal. Om $n=2$ händer det för $h+k+l = 2, 6, 10, 14$, etc.

Problem 6

Resistiviteten $\rho = 1/pe\mu_p = 1/(10^{25} \times 1.6 \times 10^{-19} \times 0.1) = 6 \times 10^{-6} \Omega\text{m}$. Relaxationstiden $\tau = m\mu/e = 5.7 \times 10^{-13} \text{ s}$.